

[Landbrugsministeren.]

og andre gør det ikke, saa kommer der selvfølgelig først og fremmest Almissepærg over Udlaansvirksomheden.

Forskellen mellem de to Forslag er dernæst, at efter Flertalspartiernes Forslag bliver det et bestemt Beløb, enhver Landmand har Ret til at faa udbetalt af Statskassen som Laan, efter Venstres Forslag bliver der i hvert enkelt Tilfælde Tale om et Skøn, som maa foretages af et Udvalg. Enhver vil dog være klar over, at det første er langt mere betryggende og langt mere rigtigt end det sidste.

Endelig er der den Forskel, at efter Flertalspartiernes Forslag gaar Pengene til Betaling af Skatter og Renter, først til Skatterne til Kommunen, dernæst til Amtsskatterne, for det tredje til de Skatter, man betaler til Staten, og til sidst, hvis der er noget Beløb tilbage, til Renter af 1ste Prioritet, men efter Venstres Forslag skal Beløbet gaa til Betaling af Renter og Afdrag. For det første vil dette sige, at man ser bort fra det Beløb, de skal betale i Skatter til Kommunen og til Amtet o. s. v. Hvad vil det sige? At det vil blive meget vanskeligt for de andre Skatteydere i Kommunen i den kommende Tid, hvis det Forslag gennemførtes i Stedet for det, som Flertallet foreslaar, for saa vilde Kommunernes Økonomi jo ikke blive forbedret. Men dernæst vilde der jo ske det, at man brugte Beløbet til Betaling af Renter og Afdrag paa Laan, der maaske slet ikke er optaget mod 1ste Prioritet af de paagældende. Det er muligt, de netop bruger det til at betale Renter og Afdrag med af Prioriteter og Tilgodehavender, som er saa langt ude, at der maaske ellers ikke vilde være nogen Chance for, at de kunde betale det, og det er jo muligt, at Staten her netop kommer til at betale Renter og Afdrag af Penge, som er givet ud til Indkøb af flotte Biler og til Afholdelse af overdaadige Gilder, som det ærede Medlem Hr. Clausager saa smukt udtrykte det. Der er ingen, der kan hindre, at man bruger Pengene netop paa den Maade, hvis Venstres Forslag gennemføres.

Flertallets Forslag gaar, som allerede nævnt, ud paa, at der ydes 30 Mill. Kr. af Statskassen til Udlaan til Landbrugere efter visse bestemte Regler, og at der gives et Statstilskud paa 3 Mill. Kr. til Lettelse af Sygehusudgifterne i Amterne. Efter Venstres Forslag gives der ikke tilnærmelsesvis et saa stort Beløb til Landboerne, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte. Det, der foreslaas fra Venstres Side, er nemlig en Halvering af indeværende Aars

Amtsskatter, og for Landboerne betyder samtlige Amtsskatter kun 15,5 Mill. Kr., og derfor kan en Halvering af dette Beløb højest give knap 8 Mill. Kr. Det, der derudover ydes, er Laan, som ingen efter Forslaget kan se hvor store vil blive, hvor meget de vil komme til at udgøre for de enkelte, og hvor meget de vil komme til at udgøre i alt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammenlignede nu den Hjælp, de enkelte Landmænd vilde faa efter Venstres Forslag og efter Flertalspartiernes Forslag, og kom til et meget lille Beløb efter Flertalspartiernes Forslag ved at dividere med 4. Det er et Beløb, der skal udbetales i 4 Kvartaler, og saa opererer det ærede Medlem stadig væk kun med det ene Kvartal og kommer derved til ret smaa Beløb, men i Sammenligning med det, der vilde blive Tale om, hvis man undlod at vedtage dette Forslag og gennemførte Venstres Forslag om en Halvering af Amtsskatterne i indeværende Aar, bliver det alligevel et meget større Beløb til Husmændene og Gaardmændene i hvert Fald, det er muligt, at Lettelsen vilde blive betydelig større for Godsejerne ved en Halvering af Amtsskatterne end ved Gennemførelsen af Flertalspartiernes Forslag, men for Husmændene vilde en Halvering i de fleste Tilfælde komme til at betyde mellem 10 og 20 Kr., og for almindelige Gaardbrugere vilde det komme til at betyde en 70, 80 à 100 Kr. Disse Beløb vilde deres Byrder blive lettet med, uanset deres økonomiske Trang, uanset om de er gældbetyngtet op til Skorstenen eller derover, uanset om de har Penge i Sparekassen og ikke skylder en Øre hen. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at det forekommer mig, at i en saa overordentlig vanskelig Krisetid for store Dele af Landboerne som den nuværende er det nødvendigt, at man først og fremmest samler sig om at hjælpe dem, som staar overfor Sammenbrud og Ruin, og ikke dem, der i Forvejen kan klare sig langt gunstigere, fordi de ikke tilnærmelsesvis har de samme Udgifter som de første.

Det, der her foreligger til Behandling, og som er anbefalet af Flertallet, og som jeg ogsaa for mit Vedkommende vil anbefale, er de tre Partiernes øjeblikkelige Hjælpe- og Støtteforanstaltninger til Landbruget, men jeg erkender fuldt ud, at det er en øjeblikkelig Foranstaltning, som naturligvis ikke rækker ud over den Tid, hvorom det hele drejer sig, nemlig et Aars Tid. Det er givet, at Udviklingen kan fortsætte sig paa en saadan Maade, at det bliver nødvendigt